

Πλ. Κωνσταντίνου

Η ονομασία της πλατείας δόθηκε προς τιμήν του Μεγάλου Κωνσταντίνου, ο οποίος ήρθε στην Κέρκυρα για να επισκεφθεί την μητέρα του Αγία Ελένη.

Ο Κωνσταντίνος Α' (*Flavius Valerius Aurelius Constantinus*, 27 Φεβρουαρίου 272 - 22 Μαΐου 337), γνωστός και ως Μέγας Κωνσταντίνος, ήταν Ρωμαίος αυτοκράτορας που κυβέρνησε από το 306 έως το 337. Γεννημένος στην περιοχή που σήμερα είναι γνωστή ως Νις (*Huis*, στη Σερβία), ήταν γιος του Φλάβιου Βαλέριου Κωνσταντίνου, αξιωματικού του ρωμαϊκού στρατού με καταγωγή από την Ιλλυρία. Η μητέρα του, Ελένη, ήταν Ελληνίδα. Ο πατέρας του έγινε καίσαρας, αναπληρωτής αυτοκράτορας στη δύση το 293. Ο Κωνσταντίνος στάλθηκε ανατολικά, όπου ανήλθε στην ιεραρχία για να γίνει χιλιάρχος των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Γαλέριου.

Το 305 αναρριχήθηκε στο βαθμό του Αυγούστου και ανακλήθηκε δυτικά για να εκστρατεύσει υπό τον πατέρα του στη Βρετανία. Μετά τον θάνατο του πατέρα του, το 306, αναγνωρίστηκε ως αυτοκράτορας από τον στρατό στο Εβόρακο και αναδείχθηκε νικητής σε μία σειρά εμφυλίων πολέμων εναντίον των αυτοκρατόρων Μαξέντιου και Λικίνιου για να γίνει ο μοναδικός ηγέτης Δύσης και Ανατολής από το 324.

Ως αυτοκράτορας, ο Κωνσταντίνος θέσπισε πληθώρα διοικητικών, οικονομικών, κοινωνικών και στρατιωτικών μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση της αυτοκρατορίας. Αναδιάρθρωσε τις κυβερνητικές αρχές και για την καταπολέμηση του πληθωρισμού εισήγαγε τον σόλνιδο, ένα νέο χρυσό νόμισμα που έγινε το πρότυπο για τα βυζαντινά και ευρωπαϊκά νομίσματα για περισσότερα από χίλια χρόνια. Ο ρωμαϊκός στρατός αναδιοργανώθηκε ώστε να αποτελείται από κινητές μονάδες πεζικού και μονάδες φρουρών ικανές να αντιμετωπίσουν εσωτερικές απειλές και εισβολές. Η θητεία του Κωνσταντίνου ως καίσαρα συνοδεύτηκε από

επιτυχείς εκστρατείες εναντίον των φυλών στα ρωμαϊκά σύνορα, τους Φράγκους, τους Αλαμάνους, τους Γότθους και τους Σαρμάτες, ακόμη και από την επαναπροσάρτηση των εδαφών που έχασαν οι προκάτοχοί του κατά την Κρίση του Τρίτου Αιώνα.

Ο Κωνσταντίνος ήταν ο πρώτος Ρωμαίος αυτοκράτορας που μετεστράφη στον Χριστιανισμό. Αν και έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του ως παγανιστής, κατά πολλές πηγές εγκολλώθηκε τη χριστιανική πίστη λίγο πριν τον θάνατό του, βαπτιζόμενος από τον Ευσέβιο της Καισαρείας. Ακόμη, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο Διάταγμα των Μεδιολάνων στα 313, σύμφωνα με το οποίο οι Χριστιανοί και οι πιστοί άλλων θρησκειών είχαν πλήρη ελευθερία να τελούν τις θρησκευτικές τους δοξασίες. Συνεκάλεσε την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο κατά την οποία θεσπίστηκε το Σύμβολο της Πίστεως. Ο Ναός της Αναστάσεως χτίστηκε με τις εντολές αυτού και της μητέρας του, Αγίας Ελένης στην περιοχή του τάφου του Ιησού στα Ιεροσόλυμα το οποίο παραμένει το ιερότερο μέρος της χριστιανοσύνης. Παράλληλα, η παπική

αξίωση για τη διαχρονική εξουσία στον Μεσαίωνα βασιζόταν στην υποτιθέμενη Δωρεά του Κωνσταντίνου (που σήμερα θεωρείται πλαστογραφία). Έχει ανακηρυχθεί άγιος τόσο από την Ανατολική Ορθόδοξη όσο και από την Καθολική Εκκλησία. Έχει ιστορικά αναφερθεί ως ο «Πρώτος Χριστιανός Αυτοκράτορας», και προώθησε έντονα τη χριστιανική πίστη. Παρά ταύτα, η σχέση του με τον Χριστιανισμό παραμένει ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα που επιδέχεται πολλαπλές ερμηνείες.

Η εποχή του Κωνσταντίνου σημάδεψε μια ξεχωριστή εποχή στην ιστορία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Δημιούργησε μία νέα αυτοκρατορική κατοικία στο Βυζάντιο και μετονόμασε την αρχαία αποικία Βυζάντιο σε «Κωνσταντινούπολις» όπου και μεταφέρθηκε η πρωτεύουσα. Η πιο άμεση πολιτική του καινοτομία ήταν ότι αντικατέστησε την Τετραρχία του Διοκλητιανού με την αρχή της αυτοκρατορικής διαδοχής, δίνοντας ως εκ τούτου το δικαίωμα της κληρονομιάς στα τέκνα του. Η μεσαιωνική εκκλησία τον θεώρησε παράγοντα αρετής, ενώ οι κοσμικοί άρχοντες τον επικαλέστηκαν ως σημείο αναφοράς και σύμβολο της αυτοκρατορικής νομιμότητας και ταυτότητας.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>